

*Bên dòng sông yêu
thương của Mẹ*

THẾ PHIỆT

Tháng 1-2020

Tủ sách gia đình

Bên dòng sông yêu thương của Mẹ

Bên dòng sông yêu thương

của Mẹ

Thân tặng

Người tri kỷ

Chocol

Nguyễn Thế Phiệt

KIM NGUYEN
THAI QUANG TRUNG

Ngân Sầu ngân nhớ, ngân thương
Tình quê hương, nghĩa quê hương mãi sông ?

Bên dòng sông yêu thương của Mẹ

*Vời quê hương bao nhọc nhằn nỗi thương yêu
Câu tam thôn khi con vẫn nợ cha những chiều bên phố vắng,
Tiếng “quê hương” trong lòng con trĩu nặng
Nỗi hiu hắt buồn nhớ mỗi độ tháng ba về ...*

*Nơi quê người khi mỗi sáng thu sang
Mưa xối xả, nhớ quê hương vườn hoang cỏ dại
Lòng thấp thỏm tràn nỗi niềm thương nhớ tôi
Thu nay nữa rồi con không còn mẹ, mẹ ơi.*

Mục lục

1. Mẹ	17
2. Cha	21
3. Đêm không ngủ.....	24
4. Nỗi nhớ chiều nay	26
5. Về Quê	28
6. Cảm xúc lên ngôi	30
7. Vu Lan nhớ Mẹ.....	31
8. Vò vố quê nhà	33
9. Nơi ấy – Ngàn Sâu	35
10. Vãn nợ quê hương cho một lời nguyên	37
11. \Hết thu rồi	40
12. Về Ân Phú	43
13. Ngày tựu trường của bốn mươi năm	47
14. Viếng Anh	52
15. Một thoáng Tây Nguyên	57
16. Chiều Biển Hồ bên bến Sông Ngâu.....	59
17. Minh ơi!.....	61

18. Mạnh <u>ơ</u> i	64
19. Ch ị <u>ơ</u> i	68
20. Bài thơ ước nguyện.....	71
21. Nghe tiếng ếch kêu nhớ bạn xa	76
22. Gửi bạn	78
23. Thơ mùa thu	81
24. Nơi bến đợi.....	83
25. Song thọ hoạ vận	86
26. Mừng thầy song thọ	86
27. Đệ nhất cao tổ khảo	88
28. Nguyễn sỹ Ưu.....	88
29. Vườn xưa	90
30. Viên cổ nguyệt minh	92
31. Hận	95
32. Hồi hận	97

Đến' bây giờ- con về- lại quê xưa
 Dòng Ngàn Sâu, vãn ngàn thường ngàn nhớ.
 Vãn nơi ấy, bên bờ- bên lờ?
 Bơ vơ Người- xưa đâu? - Mạn mạc một khúc lòng!

Chơp

Nguyễn Thế' Phiệt

*Sông và núi cả một đời ôm ấp trái tim con
Nhưng không ấm bằng cái nôi mẹ ru thuở nhỏ.
Nơi nẻo quê những chiều thương nhớ
Con cò bay cánh lả dập dờn.*

Mười năm rồi mẹ không tựa cửa chờ con,
Mười năm rồi mẹ không đợi về quê khi trở trời trái gió.
Mười năm rồi con không còn ai để giận
Những chuyện vu vơ sau buổi nhọc nhằn.

Mẹ đã về quê nơi gió nội xa xăm
Nơi mẹ nằm có cả một đồng sim trĩu mận
Nơi mẹ nhìn ra là con sông Ngàn Sâu khi thuyền cập bến
Gối đầu lên núi Mòng Ga xanh ngắt mỗi thu về.

Sông và núi cả một đời ôm ấp trái tim con
Nhưng không ấm bằng cái nôi mẹ ru thuở nhỏ.
Nơi nẻo quê những chiều thương nhớ
Con cò bay cánh lá dập dờn.

Nơi Vầng Trăng, chiều nay bàn thờ con lên hương
Hương nghi ngút vẽ đường về bến cũ
Bóng mẹ xăm xăm làn bờ tre lồi nhô
Tiếng ru con thoang thoang bóng chiều tà

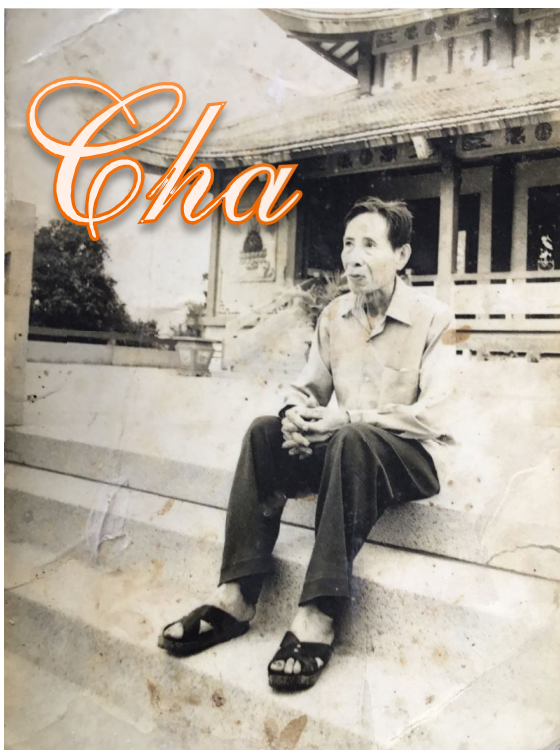
Nhớ năm xưa, tuổi mười tám con phải đi xa
Áo trắng học sinh mẹ đầm đìa nước mắt
Thăm thẳm sương mù ngọn đèn khuya khoắt
Ngàn Sầu vẫn hằng đêm như khuyết nửa trăng ngàn.

*Nói quê người khi mỗi sáng thu sang
Mưa xối xả, nhớ quê hương vườn hoang cỏ dại
Lòng thấp thỏm tràn nỗi niềm thương nhớ tôi
Thu nay nữa rồi con không còn mẹ, mẹ ơi.*

5 tháng 9 al. 2018

*Cha đi vắng nhà đã hơn ba mươi năm
Đêm quê xưa cơn mưa xuân lay lắt
Gió trên cây vẫn băng quơ xào xạt
Con mơ thấy cha sau mỗi chuyến đi chiều.*

*Trên vai cha như cả một non quê thương yêu
Gánh kiu kịt giữa hai thời xa vắng
Một ông lý hào lo dân đời kém
Một ông đồ nho lo chữ hiệu mai một chẳng còn.*

*Sau lưng cha là dãy núi Kê Sơn
Trước mắt cha là con sông Ngân Sơn xanh thẳm
Núi và sông đã sinh ra cha, với bàn tay chai sạn
Gánh trên lưng nuôi tiếc một vương triều.*

*Với quê hương bao nhọc nhằn nỗi thương yêu
Câu “tam thôn khí*” con vẫn nợ cha những chiều bên
phố vắng*

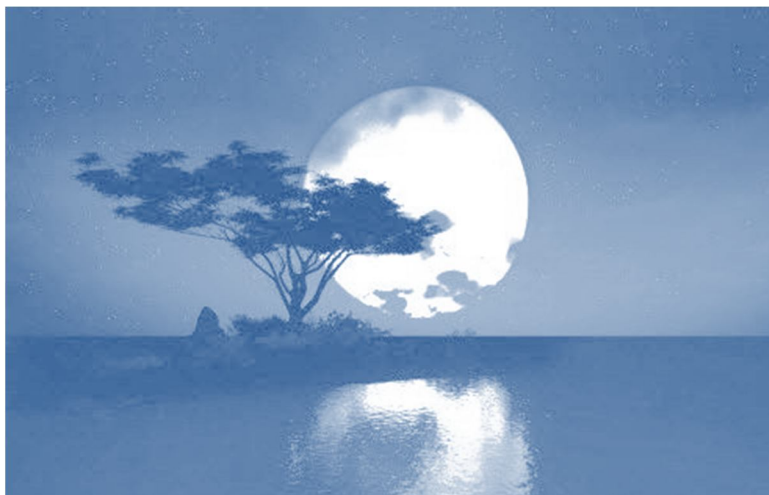
*Tiếng “quê hương” trong lòng con trâu nặng
Nỗi hiu hắt buồn nhớ mỗi độ tháng ba về.*

Quê hương

20 tháng 3 al. 2018

** 嗚呼，三寸氣在千般用一旦無常萬事休*

Ồ hô ! tam thôn khí tại thiên ban dụng, nhất đán vô thường vạn sự hưu

Đêm không ngủ

*Nơi quê xưa, một đêm đông giá lạnh
Không ai mong, không kẻ nhớ, người chờ,
Nơi vườn cũ, gió xào cây bất chợt
Quá thân quen, sao bỗng hóa lạ lùng?*

*Ngọn đèn vàng, trăng soi lồng bóng nhạt
Tiếng cuộc kêu náo ruột ngày về,
Ai muốn chọn cái con đường cô độc,
Nên vẫn mong một ảo ảnh đam mê?*

*Ta mong mỗi kỷ niệm về năm ấy
Sao vẫn mang, hồi ức nặng vai này?
Ta vẫn biết, sự đời không như mộng
Sao lại buồn, lại nhớ, chốn xưa: quê?*

...

30/01/2015

Nỗi nhớ chiều nay

Gửi các con

*Cha về quê, băng khuông với thời gian
Nỗi nhớ con, lâng lâng trong ảo vọng
Trời quê hương chiều đông lờ lững
Như nỗi buồn, chọt ăm trái tim cha.*

Các con thương ơi, ai cũng có một mái nhà
Một gia đình, có các con, có mẹ, có cha
Có hy vọng với thời gian... hạnh phúc
Đâu muốn vắng một người trong bữa cơm chung...

Mỗi bữa cơm chiều, lòng cha cứ lâng lâng
Nồi cơm nấu một lần, ăn làm ba bữa
Hũ muối vừng oh làm cho vẫn còn một nửa
Nhưng thấy ngon hơn, sau phút thăm mộ ông về.

Cha đâu muốn xa nhà để con nhớ, con thương
Khi tuổi sáu mươi, gặp trái gió trở trời
Khi đêm đông, quanh hiu ngòi bên lò sưởi
Nhưng con ơi, những điều cha muốn nói,
Mỗi khi về nhà, cha lại cứ muốn đi...

Đêm quê - 30/01/2015

Về Quê

Một mình làm lui đăm khuya
Nghe chim riu rắt như chia nỗi lòng,

Con cò lặn lội bờ sông
Cò đi bắt cá... hay mong mẹ về?

Mẹ ta còn bận canh khuya
Giã xong cối gạo đêm thu sáng trời
Ngân nga vắng tiếng ru hời
Vú vơ... chỉ có bầu trời lẻ sao

Xa quê vời vợi thưở nào
Về quê tháng bảy vời bao nỗi lòng
Chân quê vắng vắng bên sông
À ơ tiếng hát người mong người chờ

Ai ơi vắng tiếng đò đưa
Chiều qua ra bến... thưở xưa... đò chiều
Bến xưa còn đó, liêu xiêu cánh cò

*Giun kêu để rửa buồn lòng
Mẹ ơi! còn lại nhớ mong mỗi ngày.*

Đêm Vu Lan 2019 tại quê

Cảm xúc lên ngôi

Khi trăng lên gió mát

Khi chim trẻ gọi đàn

Phận tre già khi tuổi chớm thu sang

Chờ măng mọc để làm cây chống bão.

Sáng xuân nay tôi cài hoa lên áo

Dại bên thêm, hoa trái mới thêm xuân

Bàn thờ gia tiên tôi vội lên đèn

Chờ xe hoa đến, đón mừng con hạnh phúc.

Hân hoan

Khi con trẻ có thêm ngưỡng vào đời

Cũng bao điều... cảm xúc, đơn sai.

Một cành cây, thêm nhánh thêm chồi

Chờ mong quả ngọt.

13.4.2019

Vu Lan nhớ Mẹ

*Đêm Thu vắng tiếng đò đưa
Lòng ta nhớ mẹ thuở xưa; năm nào...
Trời Thu lấp ló ánh sao
Sông Ngân Ô Thước..nôn nao nổi lòng.
Mẹ ta vẫn áo nâu sòng
Trưa thu vẫn chợ, bên sông đợi đò
Đò ơi đã đến bến chưa
Nẻo quê hieu quạnh, chợ thưa thớt người.
Đêm rằm tháng bảy mưa rơi
Năm mơ đến mẹ đây với nỗi niềm
Con cò ngã cánh liêu xiêu...
Cò ơi... thoang thoang những điều mẹ ru.
Bao giờ cho đến chợ thu
Bánh đúc gạo rế mẹ mua chợ về
Chợ quê vẫn họp thôn quê*

Bên sông, vẫn đợi chờ về mái đũa,
Giờ này mẹ sắp về chưa?
Con ra đầu ngõ ... mẹ chưa thấy về.
Tháng Bảy lụt ngập bờ tre
Mà con mong mẹ bến bờ xa xăm
Mười ba, chợ họp ngày rằm
Lòng sao nặng trĩu xa xăm ...chợ...đò...
Vũ Lan tháng bảy mưa ngâu
Hương bay nghi ngút tìm đâu?... Niết bàn
Bình hương thay năm tro tàn
Lòng ta nhớ mẹ làm than, nỗi buồn.

Rằm tháng 7 Kỷ Hợi 2019
Mẹ tôi tròn 100 năm ngày sinh, 11 năm không về với các con nữa.

vò vò quê nhà

Tiếng vọng yêu thương từ bờ tre khóm trúc
Hà ru hời... thoang thoảng tiếng mẹ xưa,
Bén lăm năm cánh cò lặn lội nơi đất khách
Vẫn một lòng đau đáu tiếng “quê hương”.
Xuân đã đến, Xuân qua rồi, Xuân lại đến,
Đâu còn Xuân của tuổi chớm đôi mươi
Cánh cò mỗi, tìm về nơi nương náu
Những phút yêu thương hai tiếng “gia đình”.
Bao mơ ước đi qua, trở thành dĩ vãng
Bạn bè xa, xa nhớ vẫn vương lòng
Một khắc khoải trong tâm hoài niệm cũ
Ngày tết ấy, xa quê nơi biển nhớ, chốn Cao nguyên.
Rồi quen dần vài ba xuân Hà Nội xưa,
Của những năm ròng gắn với đau thương ấy,

*Đất Sài Gòn cũng chẳng là nơi dung dưỡng nữa
Ba mươi năm, “kê chưa chín” ... Nam Kha, giấc mộng
dài.*

*Nơi Vũng Tàu này, cũng chỉ nương thân
Chẳng hươu quạnh, nhưng thiếu hồn cô quạnh,
Chẳng đam mê, chỉ gia đình âm cùng
Mơ chiều Xuân ...*

về về một quê nhà ...

1.1 Canh Tý 2020

Nơi ấy – Ngàn Sâu

Sông vẫn chảy mà anh mơ về lại
Nước cứ trôi hờ hững với thời gian
Ngàn Sâu xưa nước vẫn cứ đục, trong
Cho lòng dạ người xa trắc ẩn.
Bến lăm năm cánh cò thương nhớ
Buổi chiều hè vẩy cát bên sông quê
Cánh đồng Thoong không còn vết tích nữa,
Bến Thoong giờ kẻ đi lừa thưa.
Sông có nhớ buổi chiều con đò đợi
Đón người đi sang bến tha hương
Anh vẫn gửi lời thề tha thiết ấy
Gió Ngàn Sâu thương nhớ với đây?
Buổi chiều lạ người xa không bến cội
Gió du đưa hương buổi mát lành

*Người về lại, bến đã phủ rêu xanh
Hoa xào xạc vu vơ trong gió thoảng
Người năm ấy bơ vơ bên bến vắng
Giọt mưa rơi, áo ướt, khói lơ thơ
Bến hoài vọng người về không ở lại
Áng mây xa thấp thoáng gió xuôi về
Chiều cổ quận ánh dương tà sau núi
Một cõi vu vơ man mác...gió lay; chiều!?*

19.6.2019

TH[^] PHI[^]T

Gửi người Ân Phú yêu thương

Vẫn nợ quê hương cho một lời nguyện

Ta đi vu vơ trong suốt bốn mươi lăm năm

Lòng đau đáu về nơi quê Cha đất Tổ,

Nơi ấy, con sông Ngân Sâu dập dềnh sóng vỗ

*Nơi hương cau vẫn đưa thoang thoảng mỗi sáng tiếng ru
hời.*

Bóng dương tà gác núi chiều hôm

Con tu hú kêu đục lòng hồi hải

Nơi xóm cũ không còn cái tên cũ,

Bến quê xưa, vắng tiếng gọi đò về.

Chỉ còn băng khuông trinh nữ, then thùng quê
Con sông Ngân Sầu vẫn lững lờ xuôi chảy
Trang sách cũ gọi lòng đất trù mên
Một cảnh xa xa thấp thoáng một Kẻ Bồng.

Mảnh đất hiền đã thấm máu cha ông
Sáu trăm năm khi người xưa dựng trại,
Cái Trại Dầu, đầu tiên miền sơn cước ấy
Khi cha con song trạng không khuất phục Ngô thù.

Sử Hy Nhan đã nằm xuống đây
Năm một ngàn bốn trăm hai mươi một(1421)
Tháng Bảy xưa chắc mưa rơi thấm thiết
Giọt mưa quê thành thót chữ Trại Dầu.

Sáu trăm năm rồi, đất nước diệt Ngô
Đất Trại Dầu trở thành nơi Dân Ấn Quốc Phú(民
殷国富)

Hai từ Ấn Phú lấy lòng vang mãi
Gắn với tên mười hai vị tôn thần.

*Những rú Trạ Voi vờ còn Dội Dền
Nơi còn Vại quan Bà hiền thánh
Dền Nhà Bà xưa, một thời hưng phế
Tiếng vọng người đi mở cõi thuở hoang vu
Ôi quê hương, ngậm ngùi lịch sử chông ầy năm
Mười tám vị tiên hiền xếp bút nghiên đi về Nam phương,
Những tên người Trần Tiết Việt, Trần Thanh Dền
Cùng Hy Nhan, Đức Huy lịch sử cai hùng.
Ta vẫn nợ đời chép sử sáu trăm năm
Dựng lại miếu thờ Tiên hiền mở cõi,
Hỡi anh linh ngàn năm cố Quận
Cho lòng con thương, được thanh thản mỗi chiều về.*

Sài Gòn 1.7.2019

TH^PHI^T

|

Hết thu rồi

Đêm nằm gió lướt dò đưa
Nhớ về tổ ấm nhưng chưa kịp tàu.

...

Xa Vững Tàu ba ngày

con nhè đã trào dâng,

Nơi bến sông quê

đêm vắng nghe tiếng dế.

Buồn, nhớ, yêu thương canh dài gió lạnh
Tiếng rít chim non thương, thương nhớ gọi chim đàn.
Vắng một ngày
thăm đượm nhớ nhung gề,
Tĩnh sâu thăm
trong biển lòng mong mỏi
Gió dào dạt thồn thức tiếng tàu xa...xa tới
Nơi cõi lòng vương vấn cổ nhân hoài.
Về hay ở? đây,
đưa đưa một chiều dang dở
Ran rắng bên thềm
đêm nằm nghe tiếng dế vọng,
Cuộc mộng du trong suốt mấy mươi năm sâu lắng
Nơi bến cũ tình đời sao lắm nhẽ cuộc chia ly.
Mẹ không còn, cha cũng như bóng sao khuya,
Lấp lánh nhớ nhung mưa chiều đơn chiếc

*Cõi cut yêu thương đan lòng với sắc lệ,
Núi kéo gì đây, một mơ mộng hão huyền.
Nơi Văng Tầu xa
người nhớ thương yêu
Buổi cơm chiều vắng, khuyết nồng hơi ấm
Về hay ở đây, thân thờ xa vắng
Một cánh buồm xuôi, không bến hẹn cập bờ.*

Tháng 11.2019

Về Ân Phú

Nhưng cân đàng mới toanh

Nằm nghênh ngang khắp xóm

Rộng dãi thành ô ngay ngắn

Tru cả bày, bò nghênh ngang khắp nương.

Mấy năm rồi em về quê Ấn Phi làm du
Đã biết hết tên làng tên xóm
Đã cấy đến Lam Nhe, Đồng Ấng
Đã bít sim Rủ Nây, nhủi tếp Hà Bòng...

Những tên làng Bòng, Miêu, con Dênh
Những tên đồng Lam Nhe, Chục Khố
Những tên suối Ổ Ổ, Ba Hồ
Chiến trận xa xưa nơi cồn Dội Lèn.

Quê ta có từ sáu trăm năm rồi với những tên...
Khi hai Duan Trạng về khai dân lập ấp
Khi bà Vương Mậu theo chồng đi đánh giặc
Lấy lòng canh liệt thời Lê sơ.

Tên Kẻ Bòng, Trại Dầu từ xa mới khai cơ
Gần làng Đông, làng Đoài, làng Bón

*Khi Vua Tự Đức ban tên Ấn Phú
Có thêm làng Dầu trại, tên Miếu, Trung Đình
Em làm dâu dạ chường ấy năm
Hạ đến, Xuân về em vô Trọc Điện,
Và tới đền Bà dâng nén tâm hương
Công người xưa khai ấp mở đường,
Để Ấn Phú ngày nay diện sáng
Chôn xa xôi anh từng ngọc công mông.
Sông xuân kia, cho một ngày về...
Sài gòn, 5 tháng 12 năm 2015*

Ngày tựu trường của bốn mươi năm

(Thân tặng các bạn khóa 1972-1975 trường C3 Đức Thọ)

*Mỗi độ đông về áo quê thêm sắc,
Lá rụng cuối thu, làm thôn thức mái trường xưa
Con sông quê hương tải những ước mơ
Giờ hiện thực khi mỗi lần ta gặp mặt.*

*Đêm cuối năm, trời chớm đông gió bức heo hắt,
Như muốn kéo mình về xa xưa của buổi tiễn đưa.*

*Đã bốn mươi năm bọn mình xa quê
Khi đất nước đang hai miền chia cắt,
Các bạn ở lại cũng đưa Tây đưa Bắc
Đến ngày này thì đã tuổi chớm sáu mươi.
Ngày tựu trường, gặp bạn cũ nơi quê hương
Bao kỷ niệm tình bạn, tình mình chan chứa.
Tình quê hương còn phảng phất tình đôi lứa.
Có những cặp vợ chồng, xưa hai đứa, mày-tao.
Cái tên trường Cấp ba Đức Thọ thân yêu,
Hãy cho chúng mình trở về xuân cùng năm tháng,
Của dĩ vãng xa xưa, khi học đường trong lửa đạn
Của ánh đèn hiu hắt, những đêm mưa bom.
Tụi chúng mình đến lớp, cà gỏi với cơm*

*Thầy giảng câu Kiều trong pháo sáng chớp chèn,
Trò phụ đạo trò những bài hình học.
Bài lịch sử ba lần Nhà Trần chống quân Nguyên
Mông...*

*Bốn mươi năm ngậm ngùi với thời gian
Lũ chúng mình như con cò ăn xa tìm về chốn cũ
Lòng mãi thơ ngây như buổi đầu gặp gỡ
Chút hương lòng tỏa ấm với thời gian.*

13/11/2015

Chị tôi

Tóc chị bạc trong nắng mưa dầm dãi

Bảy mươi rồi thân cò đeo đẳng những lo toan

Chị về quê khắp khoảnh với thời gian

Nhìn năm mò cha lưng trông nước mắt.

Thở xa xa, chị nhom lửa kéo che, nấu mật,

Lo bằm bèo...

Hai ống quần, ống cao ống thấp

Lo cho em ăn học, chị chặt vật với ruộng nương.

Rời cuộc cày trên vai, chị đi học thành cô giáo làng.

Rồi phải theo chồng đi kiếm kế nuôi con,

xa quê ngàn dặm đau đầu một tấm lòng với cha già mẹ yếu.

Hai đời chồng, cũng chưa hết cô đơn! Trăm bề từng thiếu...

Một thân già

Lại muôn nỗi lo toan, cháu cháu, con con,

Tuổi bảy mươi, vẫn dìu mình trong đời gian khổ.

Thương chị thân cò, lưng hạc... vì con, cho nên nỗi...

12.2018

Viếng Anh

(Người anh về kính yêu)

“Trường Sơn”, vọng tiếng từ suối vàng

Nào ruột lòng em phút bàng hoàng

Hình đó, người đâu? hồn ẩn bóng,

Gặp anh ! hư thực, chốn trần gian.

Anh đã về nơi cõi vĩnh hằng
Cuối xuân năm ấy xa xa xăm
Giữa rừng, không khói hương đưa tiễn,
Hồn đã tha hương chùng ấy năm.
Ba năm năm ấy, chốn rừng sâu
Không áo che thân máu quyện đầu,
Rừng lạnh, ve kêu, hồn mong mỏi
Ai người thân thuộc, dạ cô sầu.
Tư thuở anh đi, lửa đạn bom
Lời nát quê hương tận xóm làng,
Rời mái trường xưa vào chiến trận
Vết ngày tắm mát bên Ngàn Sầu...
Ngàn Sầu xanh thắm đã bắc cầu
Về bên bờ ta có nhau
Đau xót tang thương vòng nhật nguyệt

Gọi anh, anh chẳng về Ngàn Sầu ?!

Anh đã đi qua một cuộc đời

Tuổi tràn dâng lại ở đời mười,

Bài thơ viết dở trên bảng sùng

Máu chảy, nhòa đi giang giở lời.

Ngày gặp lại anh... trong huyền ảo

Ấm dương xa cách dạ xót đau,

Anh ngồi trong ảnh nhìn thanh thần

Luồng những lòng em một nỗi sầu.

Anh bảo là anh nguyện mãi rồi...

Thương em, thương vợ nói thể thôi,

Mấy chục năm trường không hương khói

Kẻ lạ, người xa chốn đất người.

Đón anh về lại chốn quê cha

Nhà cũ còn đâu, vườn người ta

*Anh, em tản mát người đời ngã,
Biết cây nường ai, hương sớm trưa.
Một năm hương, tuy đã muộn màng
Dâng anh - anh hơi chón suối vàng
Cũng là huynh đệ, tình máu mủ
Cao vọng hồn anh cõi niết bàn.*

Ngày 13/3/2008 – Ngày tìm lại mộ anh

Nhờ nhà ngoại cảm, chị Năm Nghĩa.

Một thoáng Tây Nguyên

Anh lên lại Tây nguyên

Mùa hè hoa phượng đỏ

Lời mền xưa nhớ nhỏ

Hoa nắng lung linh, gọi nhớ thuở chúng mình

Ngày ấy hè tan đón thu về trong phố cũ
Em xa trường, xa tuổi học với người thân...
Đã đến nay, chình ấy bốn mươi năm
Cô gái trẻ thành ... người xưa xa vắng.
Ai vẫn nhớ ngày nước mắt ướt đầm
Buổi chia tay hoa phượng rụng đầy thềm...
Trong tơ vương ai đó gọi tên em
Em vất vưởng không muốn rời phố nhỏ.
Hoa phượng nở, một ngày hoang tàn lạ
Gọi tên em... em ngảnh mặt không chào,
Tuổi sáu mươi mà dạ cứ xôn xao
Giã ngày ấy chiếc xe dừng lăm bánh...

2017

Bài thơ tình duy nhất cho người xa lạ

Chiều Biển Hồ bên bến Sông Ngâu

*Em vẫn ở trong tình tôi thơ mộng
Sáng thu nay sương nhỏ giọt bên thềm
Áo em tìm cho phút lòng anh ngưng đọng
Nụ cười xưa hoa nở, bóng người xưa.
Bốn trăm năm , sao vẫn như hôm qua
Buổi thẹn thùng tuổi thơ áo trắng
Em vẫn đứng bên hành lang lớp vắng
Phút nhìn nhau đắm đuối ấy ban đầu
Phút xao lòng rồi sẽ qua mau
Xuân đã chảy bên hai bờ hy vọng
Bến sông Ngâu... tâm hình ai trong mộng
Khi tuổi kia hai đứa bạc đầu*

*Chiều hôm qua anh vẫn bước đi mau
Trên phố cũ, tìm người xưa... xưa nhớ
Phút bên em chia tay sau giờ gặp gỡ
Hãy để yên trong một phút xao lòng.
Pleku 3.11.2019*

Minh ơi!

Thế là bữa tiệc ngày 28 tháng này

đã hẹn rồi

không gặp mặt,

bữa tổ chức không thành,

vì không còn bạn... bạn ơi!

Chiều qua tin sét đánh, rụng rời

bạn thân thương đã rời cõi tạm.

Gió đã đổi chiều

cuốn sao thu rơi, lạnh lẽo

người về chốn bồng không một lời ước nguyện. Minh ơi!

Bạn bè đi hết rồi

thiếu người trưởng nhóm...

chén rượu vui

thành chén tang thương;

bình hoa trắng học trò, thành bình hương vĩnh biệt.

Mình ơi!

bạn gái của chúng tôi ơi!

sao không nhớ thuở áo trắng học trò

chúng mình chung khóa học.

Rồi chiến tranh không từ một ai

Đưa ở lại

Đưa ra đi,

Xa lán của lớp học tranh tre,

Mình với bạn

Hai mươi năm sau, gặp lại

vẫn hồn nhiên như xưa,

*Khi cái tuổi học trò nhớ lại... mi tau,
Nơi Sài Gòn trở thành nơi hội tụ chường ấy năm.
Chiều qua
Chiều nay
Muôn chiều hội tụ
Bạn bè này, không còn Minh nữa, Minh ơi!*

VỮNG TÀU. 15.10.2019

Mạnh ơi

Tao đi tìm mày đây, Mạnh ơi
Mi nằm đó sao mi không ra đón
Mắt tao ướt, sao lòng tao trĩu nặng
Giận mà thương mi nằm đó bốn mươi mấy năm trời.

Ấn Phù sáng tao đi lủ tả mưa rơi
Cây phượng cũ chưa cành nào đâm lộc

Cây vú sữa sân trường năm mươi năm trước
Mi với tao đùa, làm gãy lá yêu thương.

Hơn bốn mươi năm mi nằm lại chôn tha hương
Phút ngã xuống, máu quyện đầu không lời trắng trời
Chôn núi rừng người ta, không hề hương khói
Một nắm mồ, nơi ấy chẳng có phượng đầu.

Đón mi về lại quê cha, nơi ấy có Ngàn Sâu
Nơi Bến Vụng mây với tao từng chơi đom đóm
Đom đóm Bến Vụng giờ tìm đâu thấy
Bởi thiếu mi sau buổi chiều đi học về.

Hai đứa mình trang lứa với nhau
Chưa học hết phổ thông vào rừng chiến trận

Mi xa quê trước tao vài tháng
Mi không trở về, bên cũ vẫn chờ mong.

Tao vào tận Kiên Giang đón mi
Mi nằm đó hồn chưa thanh thản
Một năm mờ hương tàn khói lạnh
Anh Minh khóc em, Mẫn Mai tái tê lòng.

Dậy về đi với Hoan, Mạnh ơi
Khi ra đi em còn tuổi chấp chờ chấp chững
Còn tranh mẹ củ khoai dưa tiễn
Nay đã thành ông em, vào đón ông anh về.

Anh, em đón bạn về chốn quê cha
Sông Ngàn Sâu xưa vẫn chảy hiền hoà

*Rủ Mòng Gà vẫn ngóng cao cổ đợi
Bên mười mấy năm rồi mà bạn chưa về tới nhà.*

*Tha thiết hương đời, thương bạn lắm bạn ơi!
Tôi về quê mỗi lần lên ghành Trẹ Dó,
Cứ mỗi lần bít sim trong rú
Lại nhớ bạn xưa, xa thăm thẳm trong lòng.*

Chủ nhật 8/4/2018

Chị ơi

Gửi Minh thân thương

Ngày Thanh Minh em đến quê anh thăm chị,

Tết Thanh Minh này buồn tủi lắm chị ơi,

Em mắt chị, không nói nổi nên lời

Rét Nàng Bân ai sinh ra mà mưa thảm thiết thế.

Mỗi năm mười ngày chị về ăn tết
Cha gặp con, em gặp chị chôn quê mình
Ấn Phù đang còn hơi ấm rượu ngày xuân
Mà chị đã trở thành người thiên cổ.

Ôi chị Phượng ơi! trái tim em máu rỏ
Đau đến lòng cha chưa trọn được ngày vui
Tưởng chị về quê tụ họp sum vầy
Bình hoa tết thành bình hương vĩnh biệt.

Chị Phượng ơi!
Mấy chục năm trời chị em thăm thiết
Cảnh tha phương chị mong mỗi quê nhà...
Nhớ cảnh quê ta khoai sắn cũng chia
Chị lúc mô cũng dành mình phần ít ỏi.

Nhớ những ngày nhủi tếp Đồng Áo trước cửa,
Chị kho vỏ tất cay, em nhọc nhọc không ăn
Tếp thì còn, vỏ tất tìm nỏ thấy
Bởi vì chị xa quê, đi lấy chồng đất nhà người.

Kôn xang trong lòng, đau xót quá chị ơi!
Ra thăm chị, chị chỉ còn trong ảo ảnh
Người chị hiền ơi, lòng em trĩu nặng
Tiết Thanh Minh này, sao về quê mà chị không đan áo
cho chồng ?

Tháng 3 al.2018

Thế Phiệt – thay lời đau thương của Minh

Bài thơ ước nguyện

*Ấn Phú, nếu một mùa hè tôi không trở lại
Vẽ vẫn râm ran kêu, chim chích vẫn đầy đàn
Bến đò vẫn như xưa, nhưng không còn ai đứng đợi
Vườn cam tàn, bến phủ những rêu phong.*

Ôi hoàng oang, hoàng oanh

*Con chim nhỏ không còn lúi láu lút lút
Con cu rình không còn “bắt cô trời cột”
Trời vẫn cao, nhưng thiếu những áng mây vàng.*

*Mùa hè năm xưa, tháng sáu khi tu hú kêu ran
...tôi khóc,*

tiếng khóc chào đời

*Khi lửa chiến tranh mới tắt,
Khi đất nước còn hai miền nam - bắc
Sau cái cách tang thương !*

*Mười năm sau, lửa vẫn đỏ nơi cả hai chiến trường
Tôi đến lớp, đầu đội mũ rơm vai mang sách*

Lòng cứ nghĩ rằng, đất nước bị xâm lăng...

Không hiểu ai đã gieo rắc, phung phí sự an lành.

Súng vẫn nổ ở miền nam khi hiệp định Paris bị phản bội

*Những đứa con trẻ cuối cùng bị vét đi, cho chiến trận máu
xương tẩm tối,*

rời tổ ấm... tôi đi.

Mẹ gạt nước mắt thương mong ... chờ...

lòng sầu bi... mòn mỏi những đêm trường.. giá lạnh.

Ngày về lại, vẫn lê thê bên bến cũ

Mái dờ xưa im tiếng kẻ gọi người chờ

Sông vẫn chảy mà chẳng thấy người xưa...

li biệt..... !

Con đa đa kêu thương...

Bên năm mồ người từ viễn phương...

về lạ cổ hương...

Theo làn khói vẫn vương...

không định một nẻo đường.

Tháng 1. 2018

Nghe tiếng ếch kêu nhớ bạn xa

*Tháng Tám quê mình mưa gần như không nghỉ
Ngàn Phố, Ngàn Sâu không giữ nổi cánh bèo
“Ta nằm nghe những giọt trời rơi vèo”
Nỗi nhớ ngập tràn những tiếng ếch kêu.*

*Những mái nhà chứa củ rác, củ rêu
Đôi bờ cũ bây giờ như rỗng quá
Tiếng ếch kêu đốt lòng ta nỗi nhớ
Những bạn bè giờ mỗi địa một phương.*

*Đã bao năm chung một mái trường
Ta quen những: mày, tao, chi, tề
Tiếng ếch kêu gọi ta về một thuở
Tuổi học trò phượng đỏ những ước mơ.*

*Đã qua rồi cái tuổi ấu thơ
“Tóc đã trắng một phần sương khói
Tiếng ếch kêu khiến lòng đau nhói”
Thương nhớ bạn bè thăm thăm xa quê*

Trần Trọng Cầu

28/8/2005

Gửi bạn

Đọc thơ bạn, chợt có tin bão xa

“Tháng Tám quê mình mưa gần như không nghỉ”

Chuyến bay về Vĩnh sáng nay báo hoãn

Chuyện về quê...

... trong mơ.

Ở quê hương bao buổi chiều Thu

Những cơn mưa giông nước tràn ngập bãi

Tan buổi học về trễ đò... lũ tời

Bọn chúng mình làm sao sang sông?

Bao năm rồi bên vẫn chờ mong
Những chuyến đò về sau giờ tan lớp
Bọn chúng mình cùng chung khóa học
Bạn tiễn tôi sang sông tòng quân.

Bạn cũ đâu rồi... ba mươi năm ngọt tiếng bom rơi
Mình vẫn xa quê làm người viễn xứ
Những chuyến đò quê tràn đầy nỗi nhớ...
Mơ về ngày cập sách tôi trường.

Chúng mình xa thăm thẳm quê hương,
Gợi những chiều Thu mây vờn xóm núi
“Tiếng ếch kêu khiến lòng đau nhói”
Tóc đã bạc màu theo gió sương.

Mơ chiều nay...

mơ chiều thu quê hương.

Nguyễn Thế Phiệt

12/9/2006

Thơ mùa thu

Gửi Phiệt

*Nhận thư bạn sau những ngày chồng bão
Trời Thu quê thêm sắc nắng tươi hồng
Ôi những tiếng gọi đò xưa vọng lại
Càng thiết tha trên mỗi chữ, mỗi dòng.*

*Kỷ niệm học trò- kỷ niệm một dòng sông
Để đến hôm nay đó trông đây nhớ
Bến đò cũ, mái trường xưa còn đó
Mà bóng tri nhân thăm thẳm một vùng trời.*

Mặn muối, cay gừng da diết lắm người ơi
Dòng Ngân Sầu vẫn ngàn thương ngàn nhớ
Nước Sông La như mắt chờ thuở nọ
Núi Mông Gà vươn cổ ngóng người xa

Ôi chiều nay, chiều nay như mơ
Nhận thư bạn bồi hồi xao xuyến quá
Năm mươi tuổi ngỡ mình như trẻ nhỏ
Bâng khuâng hoài như lỡ chuyến đi xa.

Trần Trọng Cầu

Nơi bến đợi

Câu muối mặn, gừng cay- người ơi da diết lắm
Để hôm nay đây ngóng đó trông
Mỗi lá thư đi thăm thăm bóng Tri Nhân
Bến đò cũ, mái trường xưa nhớ quá.

“Nước Sông La như mắt chờ thuở nọ”
Chuyện sang sông bằng khung buổi học về
Tiếng gọi đò, da diết cảnh xa quê
Nơi bến đợi, người xưa xa vắng.

*Kỷ niệm học trò, những chiều thu gió lạnh
Tải thuyền đầy bao nỗi nhớ thương
Đã xa rồi buổi cắp sách tới trường
Gửi nơi ấy đời trai bao ước vọng...*

*Chiều Thu nay biển Nha Trang gió lạnh
Cánh buồm khơi... xao xuyến nhớ quê nhà
Lòng băng khuâng khi nhận lá thư xa
Bến đò cũ, mái trường xưa – nhớ quá.*

*Nguyễn Thế Phiệt
Nha Trang 2/10/2006*

双寿

和韵阮先生

鸡山叙僻阮贤公
皆世玄知曰曰翁
育子养孙声白事
教人名著处蓝鸿
朋友四方情深厚
门生到处谢知功
两时受景耆双寿
世间那竟数一翁

Song thọ hoa vân

Kê sơn tự tích Nguyễn hiền công
Giải thể huyền tri viết viết * ông
Dục tử đường tôn thanh bạch sự
Giáo nhân danh trít xít Lam Hồng
Bằng hữu tử phương tình thâm hậu
Môn sinh đót xít tự tri công
Lương thời thụ cảnh kỳ song thọ
Thế gian na cảnh số nhất ông

Mừng th`y song thọ

Nơi Mông Già có người nhân nghĩa
Nguyễn Tiên Lương, ai cũng biết tên thầy
Dạy cháu ngoan, đẹp đời thanh bạch
Luyện trò hay, người thầy giáo sáng danh.
Tình bè bạn bốn phương nghĩa trọng
Trò muôn nơi lớp lớp tri ân
Xuân nay song thọ thất tuần
Thầy cô thụ hưởng trọn phần công danh

五尺謙碑在野鄰
遠孫建造墓前人
一丘青草芳苛岸
萬古鷄冠山水雲
芝草長松生此處
平區高地保威靈
遠宗第一高祖考
後世知恩義生成

Đệ nhất cao tổ khảo

Nguyễn sỹ Ưu

Hậu thế tri ân đề bia

Bến cũ Mù U sen ngát hương

Chân Sơn gò đồng cội vô thường,

Ấm phần Tiên tổ cao lẫm tâm

Hậu thế sum vầy tứ bốn phương.

Xây miếu bồi lẫm, ơn nuôi nấng

Tạc đá ghi công, nghĩa sinh thành,

Bồng Lai Tiên cảnh Tiên hiền ngự

Trì hộ dương nhân hưởng phúc lành

*Đình Dậu, Quý hạ -2017 – Dời thứ 10 trùng tu khu mộ tổ
lần 2*

Vườn xưa

Bài thơ của ông Nguyễn Hữu Dam

Kính dâng hương hồn người anh cả sống trọn đời với tài năng và đức độ.

Mỗi lần về lại chốn vườn xưa

Cảnh cũ bằng khung tuổi ấu thơ

Ta lớn lên rồi người mỗi ngả

Giờ đây về lại cảnh bơ phờ

Mấy gian nhà lá thuộc đời con
Để lại cháu con đã cách tân
Mái ngói rêu phong còn đậm bóng
Người anh tài nghệ nay đâu còn?

Lòng ta man mác nỗi niềm xưa
Cảnh sống vui vầy với mẹ cha
Nó đời quanh năm cùng nhẩn nhục
Cháo rau, khoai sắn với dưa cà...

Hôm nay ngày giỗ người anh cả
Vắng bóng anh đi đã một năm
Nhà vắng buồn tanh hương khói lạnh
Vườn xưa lối cũ cảnh âm thầm.

20/3 a.l năm Mậu thìn -1988

月明故園
江一水屋深江
山重兩望嶺山
衍蕃榮力世家阮
皖月風水松故園

Viên cổ nguyệt minh

Vịnh "Viên xưa"

Giang thâm, Ốc thủy nhất thủy giang

Kê san linh vọng lương trùng san

Nguyễn gia thế lực vinh phồn diễn

Viên cổ từng phong thủy nguyệt hoàn.

Thê Phiệt

...Cảnh đời gió gió, mưa mưa
Buồn trông, ta phải say sưa đỡ buồn
Rượu say, thơ lại khơi nguồn
Nên thơ rượu cũng thêm ngon giọng tình
Rượu, thơ, mình lại với mình
Khi vui quên cả cái hình phù du
Trăm năm thơ túi, rượu vò
Nghìn năm thi sĩ, tửu đồ là ai?

Tản Đà

Hận

Viết cho Phiệt

Gần sáu chục muốn quên chữ hận

Sao cuộc đời lại lắm trở trêu

Quanh mình, mình chẳng hận ai

Hận ngay thẳng bạn bấy lâu hiền làm

Mình cứ tưởng chung mâm với hân

Để nói lên dài ngắn tâm tư

Ái ngờ hân cử ruột lìa
Bao nhiêu chuyện xấu hân đưa làm quà
“Rượu mình uống hân cho rượu toạ
Thơ mình làm hân bảo thơ ai”
Chém cha cái kiếp làm người
Sao gặp thằng bạn chó đời thế ru

Ngày 20/9/2012

Người mang nỗi hận

Hồi hận

Giữa với Cầu

“Như nàng lấy hiếu làm trinh
Bụi nào cho đục được mình ấy vay”

Trách Tô Như vì Kiều phân bạc,
Dem gương trinh chác tâm lòng vàng.
Trách Hy Văn vì chuyện đàn ông,
Mà câu nệ, hiếu - trinh lẫn lộn.
Lời chuyện rượu dở hay bàn luận
Rượu tạc – thù, không biết chước với ai?
Cứ sớm mai ngủ dậy, toạc hoài
Để mang tiếng “say sưa với rượu”.
Rượu nên uống như ông họ Đỗ
“Khúc Giang” thì tiểu - cổ lai hy
Áo bên sông ông cuốn lại lúc triều hồi

Nợ tiền rượu, nào ai chẳng có.

Rượu cũng uống như ông họ Lý

Vạn chung rồi vẫn thiếu với tri nhân

“Tương tiền tiền” ...

vạn tình “tương tiền tiền”

Ồi Cầu lang, Cầu lang chàng thấu hiểu

Đêm trăng thanh gió lộng bên Thâm Giang

Tùy ngọc với ai? thơ - rượu luận bàn.

“Quân mạc hận” ... cổ kim thi với tiền.

Thơ

BÊN DÒNG SÔNG YÊU THƯƠNG CỦA MẸ

Tuyển tập của Nguyễn Thế Phiệt

Sách do tôi tự trình bày vi tính và in ấn để kỷ niệm yêu thương của mình với người tri kỷ.

Những vần thơ từ đáy lòng của tình yêu Gia Đình, yêu Quê Hương trong quãng đời này. Mọi vụng về xin được tha thứ.

Nhớ ơn chín chữ cao sâu - Xin kính dâng hương
hồn cha Nguyễn Chất và mẹ Phạm Thị Nhuận
đã sinh ra, nuôi dưỡng, chăm sóc và hy vọng về
đứa con trai mang tên Thế Phiệt.

Hải nội tồn tri kỷ- Thiên nhai nhược bĩ lân

Chân trời như ở bên nhà

Khi còn tri kỷ với ta vui – buồn

Nguyễn Thế Phiệt

1957 – Ngày sinh 19 tháng 6

Tủ sách gia đình – Xuân Kỷ Hợi 2019

Thân tặng những người Tri Kỷ